

saa Punkter paa Syllands Beskyft, hvor der for de Søfarende er aldeles mørkt. Opgaven ved at anbringe Fyr maa jo nemlig være den, at det ene Fyrs Lykreds gaar ind i det andet Fyrs, saaledes at man, naar man kommer ud fra det ene Fyr, strax ser det andet, ellers er man paa de Punkter, hvor der er absolut mørkt, uden nogen- somhelst Veiledning. Naar de Herrer reise over Beltet, ville de vide, at naar man kommer ud fra Korsør Havn, ser man ligestrax Sprogø Fyr og selv i temmelig dunkelt Veir vil man strax derefter se Knudshoved Fyr. Det er den Maade, hvorpaa man oplyser Søveien. Saavidt mig be- kjendt, er der nu to Punkter paa Beskyften, hvor der mangler Fyr, forsaavidt det ene Fyrs Lyk- redds ikke gaar ind i det andet. Det veed Fi- nantsudvalget vistnok meget vel; men jeg tillader mig at gjøre opmærksom derpaa, og jeg tilføjer, at paa Grund af Danmarks Beliggenhed paa et Sted, hvor der stadig er Færdsel af samtlige sø- farende Nationers Skibe, er der Intet, der mere vil bidrage til at skaffe os Nationernes Agtelse, end om der kunde siges alle Steder i Verden, at Danmark udfører i fuldeste Maal, hvad det skylder, for at gjøre Seiladsen paa dets Kyster saa faresri som muligt. Det Vidnesbyrd vil jeg ønske mit Land, fordi det vilde bidrage til at have det i de søfarende Nationers Dine. Men det er ikke alene i den Retning, at der kan gjøres Noget; de Herrer ville se, at Redningsvæsenet staar i den nærmeste Forbindelse med Fyrvæsenet. Naar vi ønske vort Redningsvæsen saaledes udviklet, at det svarer til de Krav, som nu maa stilles, vil man se, at naar der er Punkter paa Kysten, hvor der er absolut mørkt, saa vil der paa disse ved Paa- landsvind meget let kunne komme Strandinger, og det er ogsaa derfor, at Finantsudvalget har udbedet sig Op- lysninger om, hvilke Strandinger der ere foresal- ne paa det Sted, hvor de ønske en Fyrstation; det er det, som staar i Betænkningen, Sp. 633—34 i Tillæg B. — Jeg tillod mig tillige at sige, at jeg vilde udtale mig med Hensyn til Spørgs- maalet om en Nødhavn. Nede i Østersøen er der en Nødhavn ved Christiansø, og den er opført her paa Forslaget. (Berg: Den bruges ikke). Hvis den ikke bruges, saa burde jo egentlig Fi- nantsudvalget sørge for, at denne Nødhavn ned- lagdes; naar man har en Havn, der ikke bruges, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger, da synes jeg, at det er mindre heldigt. Der er Punkter her i Landet, det vil den høitærede Marineminister vist give mig Ret i, hvor vi virkelig uden direkte Nytte for Stats- kassen som søfarende Nation burde sørge for, at der var Nødhavne, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at i den Tid, Søfarten er aaben og ikke tvinges af Isforhold, er der i Rategat i Virke-

ligheden ikke nogen dansk Nødhavn; thi man kan ikke med stærk Vind søge ind til Frederikshavn. Jeg vilde derfor henstille, om dog ikke det Punkt, der kan benyttes som Nødhavn, blev undersøgt, og at Finantsudvalget tog Hensyn til, om der ikke kunde gjøres Noget, for at der kunde komme en Nødhavn i Rategattet; det bedste Sted, som dertil kunde findes, maatte jo selvfølgelig bruges. Det er kun en Hensynstilling, jeg gjør. Jeg har allerede ved tidligere Leiligheder omtalt, at der maa sørges for, at der høves en Nødhavn ogsaa i Skagerak; men jeg har med Hensyn til denne gjort den Bemærkning, at der er der slet ikke Tale om alene at lægge en Nødhavn, men der er der ganske andre materielle Interesser, som kunne bidrage til at give den økonomiske Udvikling i Landet en saa fylldig Udvikling som muligt, saa den antager jeg, kommer ganske af sig selv; men derimod maatte der bringes Offre for at skaffe en Nødhavn tilstede paa det andet Punkt. De Herrer ville se, at den økonomiske Tilstand, vi have haft i den nu forløbne strenge Vinter, i en nær Fremtid vil fremkalde Spørgsmaal fra Han- delens Standpunkt, og vi have jo allerede set Yttringer om, at der maatte blive oprettet et Handelskammer her som Raadgiver med Hensyn til Udviklingen af Handelsforholdene her i Lan- det. Jeg nævner dette, for at de Herrer kunne være forberedte paa, hvad der vil komme fra den Side; jeg gjør opmærksom paa, at der allerede er fremkommet Udtalelser om, at Handelen ikke føler sig betrygget ved de Forhandlinger og den Maade, hvorpaa dens Sager blive varetagne her i dette Thing. Dertil vil jeg kun gjøre en Bemærkning, som den ærede Formand vel nok vil tillade mig at gjøre, da jeg berører dette Spørgsmaal, det er nemlig den, at det virkelig er den kjøbenhavnske Handelsstands egen Skyld, naar Handelsinter- esserne ikke efter dens Mening blive tilstrækkelig varetagne i Rigsdagen, idet den nemlig ikke altid sørger for at faae merkantile Kræfter valgte her i Byen. Jeg har nu hørt den ærede fjerde Læser udtale sig. Jeg vil indrømme, at han hører til dem, der kunne tage Spørgsmaalene op fra det Punkt, og forsaavidt har jeg jo Uret i at sige, at der her i Thinget savnes den merkantile Dug- tighed. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds gjør en Bevægelse, som ganske tydelig siger, at de ærede Medlemmer fra Hoved- staden ere her ikke. (M. P. Jensen: Jo, den høitærede Marineminister!) Ja, den høitærede Marineminister er her; men jeg tvivler heller ikke paa, at man tror sig betrygget og maa antages at kunne være betrygget ved den høitærede Ma- rineministers Tilstedeværelse ligesaa vel som det ærede Medlems for Københavns 9de Valgkreds (Paulsen); men Udtalelsen er alligevel fremkom-